

انتربنیشنال هفتگی

بنیانگذار: منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

سردیبر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com

Fax: 0044-870 120 7768

۱۲۲

۱۳۸۱ شهریور

۶ سپتامبر

جمعه ها منتشر میشود

www.haftegi.com

دینا

بدون فراخوان سوسیالیسم،

بدون امید سوسیالیسم،

و بدون "خطر" سوسیالیسم

به چه منجلابی بدل میشود!

منصور حکمت

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465

Fax: 0044-870-135-1338

markazi@ukonline.co.uk

رادیو انتربنیشنال

۳۱ متر - ۴۹۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدھید

radio7520@yahoo.com

تلفن 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:

0044 208 962 2707

در سالروز ۱۱ سپتامبر

پایان دادن به تروریسم کماکان امر جهان متمدن است!

صفحه ۴

برگزاری مراسم‌های بزرگداشت منصور حکمت

سایت
بنیاد منصور حکمت
با سرپرستی و مسئولیت خسرو داور
آغاز به کار کرد
<http://www.m-hekmat.com>

اظهارات خاتمی،
تلاش برای
رام کردن
سرکش های
دو خرداد
صفحه ۲

بازی جدید
جمهوری اسلامی
صفحه ۳

نامه اعتراضی
به بی بی سی
صفحه ۴

اسلامی نیز مشغول دست و پا بریند
و سیاه کردن زندگی مردم در کشورهای
اسلامیه است. قربانیان این تور و
تحجر مردم اند. مردمی که باید
هزینه سیاستهای ارتقایی و احمقانه
طرفین را پرداخت کنند. مردمی که
آزادی و برابری میخواهند و میتوانند
و باید به این بساط پایان دهند.
دولتهای غربی، بورژوازی و دولت
اسرائیل، و در سوی ییگر تروریسم
اسلامی و جنبش ارتقایی و
کثیف اسلام سیاسی. هر دو سوی
این ارتقای و تروریسم زندگی مردم
رمز رسین به توانی قوای جیانی با
تروریسم اسلامی است و نه خاتمه
دادن به آن. اینها خود سفید و
متحداش همچنان بر طبل جنگ
و کشتار میکویند، و تروریسم

صفحه ۳
۱۲۲
انتربنیشنال هفتگی ضمیمه شماره ۱۲۲
ویژه ۱۱ سپتامبر منتشر شد

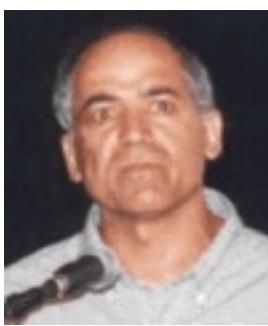
خاوران محل تجمع مردم و ادای احترام
به یاد جانباختگان سال ۶۷
صفحه ۴

استراتژی کش دادن وضع موجود

مصطفی صابر

اعزان نماینده جدید ایران در سازمان
ملل (نیویورک) با اذن "لایبی کردن"
و یا در واقع تماس گرفتن با جناح
های مختلف حیات حاکمه آمریکا و
سخنان دیروز (پنجشنبه ۱۴ شهریور)
رسانجانی که تلویح به آمریکا
پیشنهاد همکاری در مقابل تحولات
غرب ایران میداد، از شخص های
ناظرین اوضاع ایران روند فروپاشی
و اضطرال جمهوری اسلامی
فلسید میشود، چاره ای پیاده شنیدن.
به جای جنی نرسیده اند، رفتن
سرنوشت محظوظ اینهاست. با این
وصف جمهوری اسلامی در تقلا
برای بقاء از یک تنظه قوت برخودار
است که باید به آن پرداخت.
تلاشهای اخیر جمهوری
اسلامی برای مقابله با اوضاع
فروپاشی را در سه جهت میتوان
تشخیص داد: ۱- سیاست خارجی:
تلاش برای تزدیک شدن با آمریکا.
صفوی فرمانده سپاه، مکرر از این دم
میزند که "کمونیستها و سلطنت
طبان" هیچ نیستند و رژیم امور را
کاملا زیر نظر دارد، یا اینکه اپوزیسیون
سنگونی طلب "مرده است" و غیره.
صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اظهارات خاتمی، تلاش برای رام کردن سرکش های دوخرداد

اسلامی برای ایجاد تزدیکی و تفاهم در میان خودیها حتی یک ماه هم کارساز نبوده است. از این یکی هم انتظار پیشتری ندارند.

محافل افراطی دو جناح

زمانی هنوز به طرھای ایجاد یک مركز یا وفاق امید داشتند و این میتوانست بست بخش ساتر دو جناح عملی شود. اما این رطھا یکی پس از دیگری شکست خورد است. اوضاع سیاسی متتحول تر، جامعه قطبی تر و بحران عمیق تر شده است و راه حلها را دیگل تر به جلو صلحه رانده شده است. خاتمی به مهله بی خاصیتی برای درخرا داد و به اهرمی نه برای پیشوی که برای کنترل این جنبش تبیل شده است. و در طرف مقابل خامنه‌ای لیاس بیطری را مدت‌ها است کنار گذاشته و نقش اصلی در تحولات درون حکومت بست محافظ افزاطی و جناح افتاده است. اینرا همه درک کرده اند که دیگر به روش این پنج سال نمیتوان حکومت کرد. اظهارات جدید خاتمی نیز در این میان، حتی اگر به توافق مهمی هم با راست برستند، نقش قابل توجهی «ب» نخواهد داشت. حتی اگر توقعات خامنه‌ای خاتمی به سرانجام برسد، بازی قانون اسلامی سرعت جای خود را به دعوای میان بخششای افزاطی خواهد داد. مجلس را که تسخیر کردن رئیس‌جمهوری موقعيت دو خرداد بهتر نشد، دیگر کسی از صفو خودشان هم باورش نمیشود که اینبار با تبصره ها و اصلاحاتی وضع دگرگون خواهد شد. مساله این است که تنروهای دو جناح هم از طرح و اجرای هرگونه طرح قابل توجهی تأثیان اند. یا باید حکومت نظامی اعلام کرد و زد و کوبید و مردم را رس جای خود نشاند که انسجام و توانایی بیشتری برای این رسیک کرد که کسی جزوی اش را ندارد. بهترین کار وقت خوبین است تا زمان برای یکی از دو راه حل، اساساً راه حل اول، آمامده شود.

واقعیت این است که نه مشکل اختیارات خاتمی بوده است، نه کسری مشکلات جمهوری اسلامی را کاهش می‌هد. این طرح برای متوجه کردن و در انتظار نگهدارشتن مردم هم نیست، جمهوری اسلامی فاقد چنین موقعیتی است. برای ایجاد آرامش در صفو دو خرداد است اما حتی صفو دو خداد را هم حداکثر چند هفته بیشتر تحت تاثیر قرار نخواهد داد. برد اینگونه چاره انتیشی ها در موقعیت کوتني بسیار کوتاه مدت است. یکی از اعضای فراکسیون دو خداد مجلس گفته است که دیگر دیر است و نفر دیگرگشان گفته است که اظهار نظر خاتمی برای پاسخ به آیندگان است که بتواند اعدا کند که همه زور خود را زده است و سومی تهدید کرده است که اگر شورای نگهبان به خاتمی جواب رد بده خاتمی استغنا خواهد داد. و جالب این است که از سران حکومت اسلامی و از بدنه آنها نیز همه میدانند که این طرھا مشکل چندانی را از پیش پای آنها برخواهد داشت. این دیگر به موقعیت و خیم حکومت اسلامی مربوط میشود که امکان طرھای درازمدت و میان مدت را ندارد. حتی اگر بتوانند تشنیجات درون حکومت را چند هفته و چند روز هم عقب بیندازند کلاه خود را باید به هوا پرت کنند.

جمهوری اسلامی فاقد برنامه اقتصادی برای کاهش بحران فزاینده است، از نظر سیاسی مشکلات جمهوری اسلامی عمیق تر از آن است که با اصلاحاتی ناجیز در زمینه تغیر دامنه اختیارات رئیس جمهور چاره شود. از نظر فرهنگی و اجتماعی نیز ملت‌ها است به شکست خد اعتماد کرده اند و د

ابتکار اصلی در دست جنبش اعتراضی است که کل این معاملات و طرحها را بکار خواهد زد و صفتی ها را دیگرگون خواهد ساخت. صورت مساله اصلی جنحایه ساتر و افراطی حکومت اسلامی این نیرو است و ترس و وحشت از تلاش برای پیروزی بر طرف مقابل، از اینجا ناشی میشود. ■

زمزمههایی میگردند که میرحسین موقعيت شکننده حکومت اسلامی را میداند و در بهترین حالت این تشیبات را مسکن بسیار موقت بحساب میارند. دادمه اعتراض مردم نیز هر روز ابعادش گسترشده تر میشود و روایه اعتراضی مدام در حال بالا رفتن است. همه طرحها و نقشه ها و تدبیر رهبران حکومت

اصغر گریمی

اظهارات تازه خاتمی درمود رایخ
افزایش اختیارات ریاست جمهوری و
اصلاح قانون انتخابات، حتی ظاهر
مردم پسندانه ای هم برای ایجاد توهمن
و انتظار در میان مردم ندارد. دو خرداد
منتها است که پایه اجتماعی اش را از
دست داده است و از شعارهای توانی
جامعه مدنی و اصلاحات و حتی آزادی
مطوعات برای خود بیانشان هم چیزی
نمیگوید. نظرات خاتمی، که با اجازه
رهبر آنرا مطرح میکرد، مستقیماً به
منظور رام کردن بخششای سرکش دو
خرداد طراحی شده است.
در ماههای گذشته تنش در نیروهای
حاکمیت به اوج خود رسیده بود. اظهارات
آغازی، نامه افشاگرانه طاهری، رشادت
های مجاهدین انقلاب اسلامی و سرانجام
بحث حاد و کشدار خروج از حاکمیت
توسط بخششای افراطی دو خرداد بی
شایی حکومت اسلامی را برای هفتنه
ها در انتظار عمومی گرفته بود. کشدار
شدن این تشنجات بر متن آتششانی که
هر دم آماده انفجار است، بالقوه و ضعیت
خطرناکی را برای حکومت اسلامی
ایجاد کرده بود. تهدید مردم که بکرات
انجام شده بود نیز کوچکترین تاثیری بجا
نگذاشته بود، پاترولها و دستگیریها و
شلاق زدنها و تهدید به اعتمادها هیچگمان
در روحیه مردم خالی ایجاد نکرده بود.
بحث و ضعیت فوق العاده از جانب راست
طرح شد اما موقعیت جمهوری اسلامی
بحرانی تر و ضعیف تر از آن بود که این
اقمام نیز در شرایط کوتی جدی گرفته
شود. اما مشنجات درون حکومت باید
کنترل میشد و کاهش داده میشد. سران
حکومت، بخششای ظاهراً «عاقاتر»، آن
باید راه چاره ای میانیابشند. اگر تهدید
کارساز نبود، یعنی جناح راست فاقد
تونان کنترل اوضاع است، پس باید کسی
از دو خرداد ابتدکار را بدست میگرفت.
کسی که قبیل از هرچیز بتواند محاذ
تندرو دو خرداد را کنترل کند، بحث
خروج از حاکمیت را از میان بیرون
کند، و یاس و نامیابی در صوف و
خرداد را موتنا کاهش دهد و روح
امیدی در میان آنها بدمند. اینکار فقط
از عهده خاتمی بر میامد، بشرطی که
رهبر در مقابل آن نباشد. توافقات
میان خامنه ای و خاتمی راه را برای
جلو آمدن خاتمی باز کرد. خاتمی با
طرح افزایش اختیارات رئیس جمهور و
اصلاح قانون انتخابات، بلاعласه در
مقابل تندروهای جناح خود قرار گرفت
و بحث خروج از حاکمیت را مورد

کنندگان (که چیزی جز حکومت
شورها و ارگانهای منتخب بالاصل
مردم نیست) بعنوان «دیکتاتوری»،
«خشونت» و «هرج و مرج سخن
میگویند، به سهم خود در کش دادن
به وضع موجود میکوشند. اینها نه
در سابقه خود از خشونت و کشت و
کشتار و زندان چیزی کم آورده اند و
نه از دیکتاتوری، همین حالا هم اگر
بنوتند با یک کوتا جمهوری اسلامی
را سرنگون کنند و قدرت را بست
کنند، درینگ تغواهند کرد. در ضمن
نگرانی چندانی ندانند که اگر مردم
بخارک کش پیدا کردن وضع موجود را
خسته بشوند و مهیای پنیرش یک
دیکتاتوری بشوند. از این سر اکر
استبدادی دیگر، نظری ترکیه و یا
مصر، تمام برنامه اثباتی اینهاست.
وقتی هم که مردم قدرت را بست
بگیرند همین ها بیشترین منبع ایجاد
هرج و مرج خواهند بود. کسانی که
مردم را به انتظار پرای دخالت آمریکا
دعاوت میکنند، آنها که میخواهند
جمهوری اسلامی را با «رفانم» عوض
کنند، در واقع دارند ترس و نفرت
خود از سرنگونی انقلابی جمهوری
اسلامی و از طریق اتفاق مسئلتم
سخن بگوید، کوئیستها و سایر سرنگونی
طلبان ها که زیر کنترل کامل قرار
دارند و کاری از دستشان بر نمی آید.
پس مردم فعلاً وضع بصورت سابق
کش پیدا کردن وضع موجود و
یا در انتظار فربیاشی نشستن، به نفع
مردم نیست. اولاً به این هیولای
جمهوری اسلامی فرجه ای برای دست
و پا زدن و له کردن هرچه بیشتر
زنگی و حقوق مردم را میلهد. ثانیاً
معلوم نیست اگر جمهوری اسلامی
فوبیا شد، اوضاع بعد از فربیاشی به
نفع مردم پیش برود. ناید منتظر
فربیاشی جمهوری اسلامی صورت میگیرد
و همه از ادیخواهان از قدرت سازمانی،
سیاسی و نظامی، از یک رهبری
سراسری، رادیکال و قاطع بروخوار
نیستند و نمی توانند این رژیم را
سرنگون کنند. اعتراضات صورت میگیرند
و حتی وسیع است، اما از چنان قدرتی
برخود ران نمی شود که کار را به
سرنگونی جمهوری اسلامی و تعیین
تکلیف قدرت سیاسی بکشاند. تحولات
چند سال اخیر ایران نشان داده است که
کافی نیست که رژیم حاکم در روشن ها
و شیوهایش به بن بست برسد، کافی
نیست که مردم دیگر نغواهند به روشن
سابق زنگی کنند، شرط لازم این است
که این مردم ارگانهای اعتراض و
اقتباس خود را سازمان بدهند، زیر یک
قاطعی جمهوری اسلامی و ایجاد
یک دنبی بهتر است. حزب کمونیست
کارکری مصممانه برای چنین تحولی
میاره میکند. به حزب سیونیستی،
امکان واقعی است. همین ملتی

است که جمهوری اسلامی روی آن حساب باز کرده است. در این مورد دست حضرت علی بن هم پشت و پناه رژیم اسلامی است. تنها جمهوری اسلامی نیست که در کش دادن وضع موجود دغایق است. آن بخش از اپوزیسیون سرنگونی طلب (مثلاً رژیم سابقی ها و سلطنت طلبان) که از ارکانهای مستقل مردم، از تسليح و قیام مردم علیه جمهوری اسلامی و تصرف قدرت توسعه قیام کنندگان (که چیزی جز حکومت شوراهای و ارکانهای مستحب بلاقفل مردم نیست) بعنوان "دیکتاتوری"، "خشونت" و "هرج و مرج" سخن میگویند، به سهم خود در کش دادن به وضع موجود میکشند. اینها نه در سابقه خود از خشونت و کشت و کشتن و زمانی چیزی کم آورده اند و نه از دیکتاتوری. همین حالا هم اگر بتوانند با یک کوتا جمهوری اسلامی را سرنگون کنند و قدرت را بدست گیرند، درنگ تواهند کرد. در ضمن نگرانی چنانچه ناراند که اگر مردم بخطار کش پیدا کردن وضع موجود خسته بشوند و مهیای پیشی یک دیکتاتوری بشوند. دیکتاتوری و استبدادی دیگر، نظری ترکیه و یا مصر، تمام برنامه ایشانی اینهاست. وقتی هم که مردم قدرت را بدست بگیرند همین های بیشترین منبع ایجاد هرج و مرج خواهند بود. کسانی که مردم را به انتظار برای رختالت آمریکا دعوت میکنند، آنها که میتوخاهمند جمهوری اسلامی را با "رواندم" عرض کنند، در واقع دارند ترس و نفرت خود از سرنگونی اتفاقی جمهوری اسلامی و از طریق اقدام مستقیم مردم را به نمایش میگذارند و عمل در خدمت استراتژی کش دادن وضع موجود فرار میگیرند.

کش پیدا کردن وضع موجود و یا در انتظار فروپاشی شستن، به نفع مردم نیست. اولاً به این هیولای جمهوری اسلامی فرهج ای برای دست و پا زدن و له کردن هرچه بیشتر زندگی و حقوق مردم را میهدید. ثانیاً معلوم نیست اگر جمهوری اسلامی فروپاشد، اوضاع بعد از فروپاشی به نفع مردم پیش برود. نباید منتظر فروپاشی جمهوری اسلامی نشست. باید برای سرنگونی و قیام توهه ای علیه ان تدارک دید. باید اجزاء داد و وضع موجود کش پیدا کند. باید مبارزه علیه رژیم را گسترش داد، باید شوراهای و تشکل های کارگری، زنان، کارمندان دانشجویان و دانش آموزان را بپیا کرد. باید مبارزه اسلامی را به قدرت مستقیم خود مردم سرنگون کرد و به جای آن حکومت شورایی و بلاقفل مردم قیام کنندگان را برقرار کرد. این تنها تضمین سرنگونی کم دردرس، سرع و قطعی جمهوری اسلامی و ایجاد یک دنیا بهتر است. حزب کمونیست کارگری مصممانه برای چنین تحولی مبارزه میکند. به حزب سیوسناید.

احتیاج به توضیح نیست که عادی کردن رابطه با آمریکا برای جمهوری اسلامی حکم "داروی نظافت" دارد. این صد و یکمین بار است که صحبت از "وقایع درین جناح ها میشود. همینطور رجزخوانی برای اپوزیسیون سرنگونی طلب خود بیش از هرجیز ناشی از وحشت رژیم اسلامی و نفوذ روزگارون سرنگونی خواهی است. با اینهمه این تلاشهای جمهوری اسلامی بر یک ارزیابی از اوضاع حاضر سوار است. واقعیت اینست که با بچون عمیق اقتاصادی، فرهنگی، سیاسی، حکومتی و دیپلماتیکی که جمهوری اسلامی با آن روبروست، یک روز ادامه وضع موجود خود یک موقوفیت برای رژیم است. تنها شناسی که جمهوری اسلامی میتواند به آن امیلوار باشد (مال چقرن واقعی است یا نه موضوع دیگری است). این است که وضع موجود را آنقدر کش بهدت بالآخر مردم خسته شوند و از نفس بیفتند. از این سر اکر بنگریم، مهم نیست که تلاشها و تحرک های یکی دو هفته اخیر چقدر فی نفسه به جایی بررسد، مهم اینست که میتواند وقتی برای جمهوری اسلامی بخرد، بالآخر رژیم هر طور هست باید صورت خود را با سیلی سرخ نگهارد؛ که با آمریکا آنقدر راه هم اوضاع شکر آب نیست، برای آقای خاتمی هم یک کمی ناپایهی تجویز شده است که از افزایش اختیارات و حتی از رفندام سخن بگوید، کمونیستها و سایر سرنگونی طبلان ها هم که زن کنترل کامل قرار دارند و کاری از دستشان بر نمی آید. پس مردم فعلاً وضع بصورت سابق ادامه خواهد داشت!

جمهوری اسلامی بر تنها نقطه قوت خود، که در واقع نقطه ضعف مردم است، دست میگذرد. این واقعیت که مردم، یعنی کارگران، زنان و جوانان و همه آزادیخواهان از قدرت سازمانی، سیاسی و نظامی، از یک رهبری سراسری، رادیکال و قاطعه برخوردار نیستند و نمی توانند این رژیم را سرنگون کنند. اعتراضات صورت میگیرد و حتی وسیع است، اما از چنان قدرتی برخوردار نمی شود که کار را به سرنگونی جمهوری اسلامی و تعیین تکلیف قدرت سیاسی بکشاند. تحولات چند سال اخیر ایران نشان داده است که کافی نیست که رژیم حاکم در روش ها و شیوهایش به بن بست برسد، کافی نیست که مردم دسکر نخواهند به روش سبق زندگی کنند، شرط لازم این است که این مردم ارکانهای اعتراض و اقتدار خود را سازمان بدهند، زیر یک پرچم رادیکال و اتفاقی متحده شوند و رژیم حاکم را سرنگون کنند. در غیر اینصورت ادامه وضع فعلی بصورت کجدار و مزین، دستکم تا مدتی، یک امکان واقعی است. همین "مدتی"

استراتژی کش دادن ...

از صفحه ۱

1

بازی جدید جمهوری اسلامی!

نیشنار یک روزنامه را برای فلان ممکن کار اسدار خود هم تضمین کنند، و مهکاران رئیسمی خود اختراض کنند. مشکل خاتمه و سران دوم خداد عدم اختیارات نبود، این را خود خاتمه و محضرات اصلاح طلب میاندازند. مساله را رفاقت دادن با خاتمه ای بوده است که گرگره ناگزیر به این رویارویی کشیده شدند و در اولين رویارویی به حرف میاندازند. اینها پیروزی بر خاتمه ای را پیروزی خود نمی دانستند و نمیدانند. میدانند که مردم کلیت رژیم را جاری خواهند کرد. به این چهت به شکست میاندازند. اینها پیروزی بر خاتمه ای را با قبول خفت و خواری خود ترجیح دادند. بازی جدید اختیارات پیش جمهور، تقاضای خاتمه برای لخلوش کردن سران اصلاح طلب و ارادات شرایط آنان در "حاکمیت" ایجاد انسجام موقتی در بالاترین سطح اسلامی است. به این امید که از فروپاشی قریب الوقوع جمهوری اسلامی جلوگیری کنند و برای آن تسلط عاملیاتی و اجرائی نیاز است. زمزمه وی اختیار بیشتر برای رئیس جمهور، اختیار برای سرکوب بیشتر مردم را معنی میدهد.

دور این عوام فرسی ها دیگر گذشته است. مردم با این ترقیدها آشنا هستند. اکنون نوبت ماست، دور دور مسامس روزهای پر تحولی در پیش است. جمهوری اسلامی وارد بحرانی ترین روزهای عمر تنگین خود شده است. پروره دوم خداد و جلالهای جنگی درون رژیم بقول منصور حکمت نیشن شناس داد که با اسلام نیشود سلام را اصلاح کرد، با ارتقاب نمی شود بجنگ اجتنب آزادیخواهانه لازم است. این جنبش آزادیخواهانه و برای رئیسین طلب امنیتی برای سرگونی جمهوری اسلامی را بعنوان گام اول برای رسیدن به آزادی و برای کامل رهبری خواهد شد. به این ازدواج و برای کارکری ایران در کنار و پیشاپیش توده مردم سنگونی مصمما و پیشاپیش توده مردم سنگونی مبارزه برای سرگونی جمهوری اسلامی را بعنوان گام اول برای رسیدن به این ازدواج و برای کامل رهبری خواهد شد. ■

کل رشیم افزایش میدهد و آنان را مجبور میکند که بیشتر علیه همیگر شاخ و شانه بکشند. اعلام "وضعیت فوق العاده" از جانب جناح راست و تهدید "اصلاح طلبان" به خروج از "حاکمیت" وضعیت زار جمهوری اسلامی را بیشتر عیان کرد. معلوم بود اعلام وضعیت فوق العاده با بیرون اندختن سران "اصلاح طلب" از حاکمیت و دستگیری عده ای از آنان شروع میشد و خروج "اصلاح طلبان" از حاکمیت نیز اعلام حالت فوق العاده را بدبانی داشت. در هر حال نتیجه هر دو شروع فریبایشی سریع جمهوری اسلامی و درگیری نهائی مردم سرنگونی طلب منتظر فرصت با جمهوری اسلامی است. سران جمهوری اسلامی برای نجات از این بن سرت به بازی "اصلاح قانون انتخابات" و "اختیارات رئیس جمهور"، البته با شعبدن بازی مهر سوخته خاتمی، دست زده اند. اما این بازی و بحث انتخابات و مجلس اسلامی زیادی مسخره است. مجلس اسلامی بعنوان قوه مقننه جمهوری اسلامی مدنده است با نوک قلم خامنه ای در درون خود "نظم" از اعتبار افتاده است. سران "اصلاح طلب" نیز اعتراض میکنند که مجلس اسلامی بی خاصیت ترین مجلس دنیاست. خامنه ای نه تنها مهر باطل بر انتخابات فرمایشی جمهوری اسلامی زد، بلکه قانونگذاری را نیز از دستور مجلس اسلامی خارج ساخت. از این مجلس لایحه و قانونی نیکگردد و اگر هم پنگردد یک ساعت اعتبار ندارد. این مجلس اگر میخواست اعتبار پیدا کند در مقابل خامنه ای میایستاد که این کار هم از دست این نمایندگان ارائه گویی که در مقابل دریافت حکم بی اعتباری خود از خامنه ای به رهبری شان دست مریزاد میگویند و تعظیم و تکریم میکنند، ساخته نبود. این بازی جدید برای آرام کردن جناح "اصلاح طلب" و جلوگیری از ثبت خروج از "حاکمیت" آنهاست. حتی اگر لایحه "اصلاح قانون انتخابات" از سد شورای نگهبانان پنگردد، دردی از جناح دو خرداد دوا نمیکند زیرا هم اکنون اکثریت مجلس اسلامی را در دست دارند ولی قادر به کناراندن هیچ لایحه ای و هیچ مصوبه ای برخلاف نظر جناح راست نیستند. این مجلس و نمایندگان اسلامی آن در درون خود "نظم" از اعتبار ساقط شده اند. این مجلس قبل از هرچیز حکم بی اعتباری خود را از حکم حکومتی خامنه ای که هوله در جیب اوست، دریافت کرده است.

حسین مرادبیگی

فاختنی در سخنان چند روز اخیر خود
ز طریق اصلاح قانون انتخابات و طرح
افزایش اختیارات رئیس جمهور
صحیح کرده است. مطابق معمول بر
سر آن هیاهو و جنجالی بویژه از طرف
اصلاح طلبان درون رژیم راه افتاده
است. آنها و رسانه های طرفدارشان
بییواخاend چنین و نامد کنند که سر
صومب این لواح کار به کشمکش
همهای بین دو جناح خواهد کشید. اما
بنظر نیست. طرح این لواح بازی
جدید جمهوری اسلامی برای عقب
نداختن کشمکش جاحد و انسجام
رونوی بالای جمهوری اسلامی است و
صارف داخلی کوتاه متنی را تعقیب
میکند. علت آنهم شتاب تحولاتی
است که در یکسال اخیر صورت گرفته
ر دیگر راه فراری برای حکومت الهی
اقایی نگاشته است. جمهوری اسلامی
آخونده ای و خاتمه و کلیت آن
مستقیما در برابر توهه میلیونی مردم
مرنگوی طلب قرار گرفته است.

جنایت را در اولین تقابل
بعد از تشکیل مجلس ششم، جنایت
ووم خرد را علیرغم خدماتی که برای
نقایق آن در داخل و خارج انجام داده
بود کنار زد. کل استراتژی دوم خرد
ایک قلم خامنه‌ای طرف یک روز
بود شد و بهوا رفت. از طرف دیگر
الاش بروی پرکردن این خلا و نگاهداشتن
خش بالایی دوم خرد با عنوان ضریبه
گیری سیاسی نظام که حرف هنوز
جود آن را لازم میدید، با ایجاد
کمیته اصلاحات دنبال شد. اما دوم
خرداد شکست خوده بود و سران آن
گفعلنایی به شکست خود اعتراض کردند.
کمر راست کردن دوم خرد
یکیگزین نمکن بود جز با افتادن با
خاصمه‌ای و این نیز معنی سقوط
جمهوری اسلامی بود که به مخیله
سران دوم خرد هرگز راه نمی‌یافت.

نارگوان ایران و اعتراضات آنها برای مرکت کنندگان در کفرانس صحبت مورد و اطلاعیه حزب در ارتباط با مبارزات کارگران در ایران را به آلمانی رانت کرد که هم‌زمان به زبانهای فوسي، انگلسي، فرانسه و اسپانيايي رحمه ميشد. قراحت اطلاعیه حزب و را خواهن حمایت از مبارزات کارگران ر ر ايران و دفاع از آزادی زندانيان ياسی و محکومیت سیاست سروکوهانه ضد کارگری جمهوری اسلامی مورد استقبال گرم شرکت کنندگان در کفرانس را رگفت و تعداد زیادی از آنها از پايان ايران دا امضان دند.

مراسم بزرگداشت منصور حکمت در کینه‌آگ دانمارک

شنبه ۷ سپتامبر ساعت ۳ بعزاً ظهر

Norre ALLe Medborghus

Norre ALLe 7. 2200 Kbh. N.

تلفن تماس: ٥١٦٠٣١٢١

لطفا از آوردن کودکان زیر ۱۵ سال به مراسم خودداری نمایید.

از صفحه ۱
پایان دادن به
تقریسم کماکان

حامیان جنبش ارتقای اسلامی از طالبان و حماس تا حکومت های اسلامی در ایران و پاکستان بوده اند. جنگشی که برای مقابله با آزادیخواهی کارگری و چپ به میان آورده شد و امروز در جنگ قدرت سهم اقتصادی و سیاسی خود را مطالبه میکند. اگر آمریکا و دولتهای غربی چتر حمایت سیاسی و اقتصادی خویش را از این جریانات مرتاجع و آدمکش بردارند، مردم به سرعت اینها را از صحنه سیاست جارو خواهند کرد. پایان دادن به تزویسم و جنگ طلبی، پایان دادن به بمباران مردم بیدفاع و محاصره اقتصادی میتواند انسان محروم، پایان دادن به اشغال سرزمینهای دیگر و تحقیر و کشتار هر روزه مردم، کار و امر جهان متمدن است. پایان دادن به سربرین و دست و پا قطعه کردن و سنکسار، خاتمه دادن به زن سستیزی و حقانق اسلامی کار انسانهای آزادیخواه، کار سوسیالیستها، جنبشهای کارگری و پیشو و سکولار است.

ناتو، علیه توریسم اسلامی، زنده باد آزادی و برایری، این است شعار جنبش جهان متمدن علیه قطباهای توریسم بین المللی. در سالروز ۱۱ سپتامبر به این اعتراض پیوستندیم.

مردم آزادبخواه جهان باید علیه کل این تحجر و تورف بین المللی و اردوگاههای آن به سیدان بیایند. نه دفاع از وضع موجود جهان تحت عنوان "صلح مجاز است و نه قرار گرفتن در صف یکی از این اردوگاههای توریستی. نه ادامه وضع موجود جهان خطر جنگ و تور را منتفی میکند و نه دارد گاه متعجب اسلام. قرار

تشریفات خارج کشور
احزاب کمونیست کارگری عراق و ایران

شرکت کنندگان در کنفرانس پیناللی سنديکا يستها از مبارزات کارگران در ایران حمایت کردند!

در روزهای ۲۹ اوت تا اول سپتامبر ۲۰۰۲ در شهر اسن آلمان کنفرانس بین‌المللی سندیکالیستها با شرکت ۳۰۰ نفر از کشورهای آلمان، آمریکا، فرانسه، ژاپن، روسیه، انگلیس و چند کشور دیگر برگزار شد. کادرهای حزب رسمی این کنفرانس، در مورد وضعیت کمیسیون کارگری در این کنفرانس شرکت کردند و به معترضی حزب کمیسیون کارگری و مبارزات کارگران در ایران پرداختند.

